

kunde overstue det Hele og atter handle med ubundne Hænder, da have vi heri et Exempel, som vi helst skulde følge, ved ogsaa at opsætte Afgjørelsen, indtil vi have naaet et Standpunkt, hvorfra vi kunne dømme om det Hele uden Tryk nogetsteds fra, hvorfra vi frit kunne oversee Sagen og handle i den med ubundne Hænder.

Der er af en æret Taler spurgt: hvorfor skal denne Sum, der dog Intet betyder, blive ved i Regnskaberne saaledes at figurere? Ja vi, og navnlig jeg, have henholdt os til den høitærede Ministers Bemærkning, at han har staaet Leir i Betimeligheden, idet han vilde tage sig paa at bevise, at netop nu var Tiden til at stoppe denne Sum. Og jeg har ligeoverfor denne Udvikling gjort det Spørgsmaal gjældende: hvorfor just nu? Hvorfor just til en Tid, da det strider mod den Resolutions Bestemmelse, i Kraft af hvilken man dog vil gjøre det? Og denne Stilling maa jeg bede om at turde fastholde. Thi der er vistnok med Hensyn til et Forslag om, som uerholdelig at stryge nogen Deel af Sorø Academies Formue, saa liden Fare for nye Betænkkeligheder i en hvilken som helst Fremtid, at det, — den høitærede Minister vilde tilgive mig det, — netop derfor endnu bestandigen forekommer mig forunderligt, at dette Forslag just paa nærværende Tid er fremkommet, idet det forekommer mig, som om det ikke er muligt, at see nogen Grund, hvorfor man netop skal gjøre i dette Tilfælde, hvad der, saalænge Verden staaer, vil kunne gøres hver Dag uden Fare for, at Conjunctionerne i denne Henseende skulle forandre sig, det maatte da være, at man virkeligt risikerer, at det lærde Skolevæsen pludseligt en af Dagen faaer en 200,000 Rbd. skjænk, og saaledes kan betale sin Gjæld; thi saa vilde det rigtignok for Debitor være en fatal Omstændighed, hvis Gjælden endnu stod i Bøgerne, og hvis Sorø Academi fandt en Talsmand, som meente, at Noget kunde der nu være at afdrage.

Retf.: Naar den ærede foregaaende Taler har meent, at der kunde see Gjentagelser af den Natur, som det foreliggende Lovforslag indeholder, nemlig at Sorø Academie ofte kunde blive anmodet om Udlaan af saadan Natur, som

her, saa troer jeg, at jeg vil holde mig til, hvad der staaer i Skriften, at det er saligere at give end at tage, og at man aldrig skal blive træt af at give. Dersom det kunde tænkes, at en saa vigtig Indretning som Skolevæsenet virkelig kom i en saadan Stilling, at det paany maatte tye til en Stiftelse, der eiede betydelige Midler og kunde undvære deraf, kan jeg ikke indsee, at deri laa nogen Hindring for Udlaanet; men istedetfor Udlaan troer jeg rigtignok, at den lovgivende Magt i Forening med Hans Majestæt hellere vilde foretrække, at det blev en Gave, ligesom det vistnok med Hensyn til den her i Lovudkastet omqaestionerede Sum har været Meningen. Den høitærede Cultusminister har tilstrækkeligt oplyst denne Sag, og jeg skal ikke videre gaae ind derpaa med Hensyn til Fortolkningen af Resolutionen. En af de vigtigste Grunde, der staaer for mig til at stemme for Lovudkastet, er, at Skolefonden faaer reent Regnskab, at denne Sum gaaer ud, at man ikke er bekymret for nogenstunde at blive krævet for Beløbet, og at man saa bedre kan udvide sin Virksomhed til Gavn og Bedste for det lærde og almindelige Skolevæsen. Det glæder mig iøvrigt, at den ærede næstforegaaende Taler, som sidder foran mig (Krabbe), idag er kommen til den Overbeviisning, at den hele Sag kun dreier sig om en Formalitet, nemlig Afstrykningen af en Gjæld, som aldrig kan ventes betalt uden til Skade for denne vigtige bestaaende Indretning, nemlig Skolevæsenet.

Kierkegaard: Jeg vilde bede den høitærede...

Formanden: Den ærede Landstingsmand har allerede havt Ordet to Gange; men jeg tænker ikke, at Thinget har Noget imod, at han faaer Ordet tredie Gang (Nei).

Kierkegaard: Jeg vilde netop udbede mig den høitærede Formands Ubefaling for denne min Ansøgning. — Og saa skal jeg tilslade mig ganske kort at bemærke, at jeg ogsaa holder for, at det er saligere at give end at tage, men at jeg ikke finder mig besøjet til at paanøde Sorø Academie min Ansøgning i denne Sag. Skulde det imidlertid findes passende saaledes at paanøde Tredtemand, og det en moralsk Person eller Stiftelse, en saadan Ans